

Η προσευχητική αξία των Χαιρετισμών της Θεοτόκου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Από τις διδαχές του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού (διασκευασμένο κείμενο)

Στα παλιά χρόνια, δηλαδή πριν από το 1800, κάποιος εκεί τότε, – υπήρχαν πολλοί λησταί, όπως είναι γνωστό, που στήνανε καρτέρι στα σταυροδρόμια, και λήστευαν τους περαστικούς,- κάποιος λοιπόν απ’ αυτούς τους αρχιληστές είχε βάλει μερικούς συντρόφους, να στήνουν το καρτέρι τους σε ένα σταυροδρόμι που ήτο αναγκαστικό πέρασμα για τους περαστικούς πεζοπόρους, από τη μια πόλη στην άλλη. Και όποιος περνούσε, είτε ήταν μόνος του, είτε ήταν δύο είτε τρεις, τους λήστευαν.

Και μετά τους άφηναν να φεύγουν, δεν τους έκαναν κακό. Δεν τους τραυμάτιζαν, δεν τους κακοποιούσαν. Κάποτε πέρασε απ’ αυτό το σταυροδρόμι και ένας άγιος μοναχός. Εκείνος, – τον σταμάτησαν βέβαια και τον λήστεψαν, τι να πάρουν από έναν μοναχό, τέλος πάντων, ό,τι είχε – δεν έφυγε. Παρακάλεσε τους ληστές να τον οδηγήσουν στο λημέρι του αρχηγού τους, – λέει «τι τον θέλεις;»

-Α, λέει, θα σας πώ κάτι πολύ σπουδαίο. Σε λίγο θα περάσει ένας πολύ μεγάλος και πλούσιος έμπορος φορτωμένος διαμάντια, αλλά, θέλω να του πώ, πώς θα είναι ντυμένος, για να τον καταλάβετε, γιατί θάχει μαζί του πολλά τα κουρέλια.

Έτσι και έγινε, όχι για να μην του χαλάσουν το χατίρι, αλλά για τις απολαβές που θα είχε. Τον πήγαν λοιπόν... μόλις συναντήθηκε ο μοναχός με τον αρχιληστή, του λέγει ότι θα καλέσεις όλους τους ανθρώπους εδώ, για να τους πω αυτό το μεγάλο νέο, διότι είναι πολύ σπουδαίο.

Πράγματι λοιπόν, εκείνος τους μάζεψε.

-Α, λέει, κάποιος λείπει. Να μου τον φέρετε κι αυτόν εδώ.

-Λέει, τι τον θέλεις, αυτός μαγειρεύει τώρα για το μεσημέρι.

-Όχι, να τον φέρετε.

Πάνε λοιπόν, εκείνος δεν ήθελε να 'ρθεί, και τον άρπαξαν με το ζόρι, και τον έφεραν μπροστά στο μοναχό.

Μόλις ο μάγειρας αντίκρισε τον μοναχό, δεν ήθελε να τον βλέπει. Αλλά ούτε και ο μοναχός γύρισε να τον δει.

Αντιθέτως ο μάγειρας άρχισε να τρέμει, να τρέμει πολύ.

Τον ρωτάει λοιπόν ο μοναχός.

- Γιατί τρέμεις μάγειρα;

- Ε, - αναγκάστηκε εκείνος να ομολογήσει, - ότι ήταν διάβολος που είχε μετασηματιστεί σε άνθρωπο, για να παρακολουθεί από κοντά αυτόν τον αρχιληστή. Ο αρχιληστής όμως αυτός, είχε μια πολύ καλή συνήθεια. Προσευχόταν στην Παναγία καθημερινά. Και πώς προσευχόταν; - λέει.

Διάβαζε κάθε μέρα τους Χαιρετισμούς. Πρωί και μεσημέρι και βράδυ. Την καλή αυτή συνήθεια την πήρε απ' τη μάνα του. Την πήρε απ' το σπίτι του, που του είχε μάθει τους Χαιρετισμούς από μικρό παιδί, και έτσι τους ήξερε από στήθους. Δηλαδή από μνήμης, και τους έλεγε χωρίς να τους διαβάζει.

Βέβαια, αργότερα πήρε τον κακό το δρόμο κι έγινε ληστής, παρά τούτα όμως, τους Χαιρετισμούς δεν τους είχε αφήσει ούτε μια μέρα. Έτσι η Παναγία βρισκόταν κοντά του και τον φύλαγε. Και τον φύλαγε επειδή περίμενε μια ευκαιρία η Παναγία για να τον σώσει, να τον φέρει σε μετάνοια, ν' αλλάξει ζωή, να σωθεί.

Ο μάγειρας διάβολος, είχε σταλεί πάλι απ' τον αρχισατανά για να τον σκοτώσει και να πάρει την ψυχή του στην Κόλαση. Δεν μπορούσε όμως γιατί τον εμπόδιζαν οι Χαιρετισμοί της Παναγίας. Περίμενε λοιπόν μια ευκαιρία. Ποια; Το πότε θα ξεχνούσε έστω και μία φορά, έστω και μια μέρα, να απαγγείλει ο αρχιληστής τους Χαιρετισμούς της Παναγίας.

Τότε θα ήταν αφύλακτος από την προστασία Της, θα προκαλούσε για τη μοιρασιά, ανάμεσα στους ληστές και τους συντρόφους του κάποια φασαρία, εκείνοι με την προτροπή βέβαια του διαβόλου μάγειρα, θα τον σκότωναν και έτσι θάπαιρνε την ψυχή του στην Κόλαση.

Μα η Παναγία τον προστάτευε και τον προστάτευε χάριν των Χαιρετισμών. Μπορεί να ήτο ληστής, αλλά δεν ήταν φονιάς. Παρά τούτα όμως τους Χαιρετισμούς δεν τους άφησε. Μπορεί η ζωή του να ήτο άσχημη, να ήτο κακή, να ήτο αντιευαγγελική αλλά ο Θεός όμως που δεν θέλει το θάνατο του αμαρτωλού ως το επιστρέψαι και ζείν αυτόν, και ακούγοντας και τις μεσιτίες και τις παρακλήσεις της Παναγίας Μητρός Του, του έδωσε την ευκαιρία για να σωθεί.

Μόλις λοιπόν ο αρχιληστής άκουσε αυτή την ομολογία από τον μάγειρο διάβολο, αμέσως φωτίσθηκε. Κατάλαβε τα τραγικά του λάθη. Τις αμαρτίες του, και κείνη τη στιγμή μετανόησε, και σώθηκε.

Η μετάνοιά του συγκλόνισε και τους άλλους ληστές, τους συντρόφους του, και με τις οδηγίες του αγίου εκείνου μοναχού όλοι τους οδηγήθηκαν στο μεγάλο μυστήριο της ευσπλαχνίας του Θεού, δηλαδή στην Ιερά Εξομολόγηση. Και με την έμπρακτη αποκατάσταση όλων των κλοπιμαίων, όλοι οι λησταί μαζί με τον αρχιληστή εσώθησαν.

Τους έσωσαν οι Χαιρετισμοί της Παναγίας. Οι Χαιρετισμοί λοιπόν χριστιανοί μου, έχουν τεράστια σωτηριώδη σημασία, όταν τους διαβάζουμε ή τους απαγγέλουμε κάθε βράδυ με πίστη και ευλάβεια. Μας χαρίζουν την πλέον αποτελεσματική βοήθεια στην προσπάθειά μας και στον αγώνα που κάνουμε κάθε μέρα, για να νικήσουμε τα πάθη μας. Για να νικήσουμε το κακό, την αμαρτία και τον διάβολο.

Επιμέλεια: πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Αθανασίου